

[Bernhard Baunsgaard.]

om sin forgængers virke. Men lad os se på det i udvalget og håbe på, at finansministeren vil være parat til at drøfte alle disse problemer, sådan at skatteyderne kan få et system, som de er mere tjent med end det, vi har i dag.

Poul Dam: Mit partis ordfører, hr. Ømann, kunne ikke være til stede under denne sag, og han har blot bedt mig om at udsige mit partis generelle anbefaling af disse hovedsagelig tekniske forslag om ændringer og tilsige velvillig udvalgsbehandling.

Finansministeren (Grünbaum): Hr. Hans Lund rejste spørgsmålet om de sociale ydelser, og det er der flere der har været inde på. Jeg tror, der er stort set enighed om, som hr. Hans Lund sagde det, at disse ydelser skal beskattes som alle andre ydelser, idet man skal se på, hvad de pågældende skatteydere har i samlet indtægt, når året er gået, og så skal skatten regnes ud derefter. Det har der i hvert fald hidtil været enighed om, og jeg har heller ikke hørt noget andet her i dag fra de forskellige ordførere, der har været inde på spørgsmålet om sociale ydelser.

Men det er rigtigt, som hr. Hans Lund var inde på det, at der er en hel del problemer. Vi har jo forenklet ordningen meget stærkt fra 1. januar 1972. Man skal ikke i dag sidde ude på socialkontorerne og regne skatten ud på de forskellige ydelser og derpå lægge den ovenpå og så trække den fra igen samt have mellemregninger med skattevæsenet for hver enkelt ydelse. Man kan nøjes med at opnotere de reelle ydelser, de pågældende modtager gennem hele året og så til nytår sende det samlede beløb ind, så er det op til skattevæsenet at regne det ud. Men det kan ske, som hr. Hans Lund sagde, at den pågældende skatteyder derved kan få en overskydende skat, således at man skal betale nogle penge tilbage til ham, som vedkommende i virkeligheden ikke har krav på.

Nu er det lidt svært at vurdere, idet det, der er sket tidligere, jo er sket på basis af de tidligere ordninger; vi har i virkeligheden ikke prøvet den nye ordning, det kommer vi først til i det nye år. Vi håber altså, at ordningen kommer til at virke nogenlunde ri-

melig, men jeg er klar over, at der er visse problemer her, som vi skal have med.

Spørgsmålet om opkrævning via pengeinstitutterne har vi jo taget op. Det er naturligvis vældig godt, at partiet venstre har interesseret sig for det, men jeg vil da lige bemærke, at i den henvendelse, jeg har fået fra banker og sparekasser, og som var baggrunden for det møde, der blev holdt i går i finansministeriet, var det altså finansministerens — jeg ved ikke, om jeg tør sige det, når hr. Bernhard Baunsgaard er til stede — indsats i 1967, man henviste til. Sagen er nemlig den, at jeg selv allerede dengang tog initiativet — det første initiativ, der overhovedet er blevet taget — til at drøfte det spørgsmål, hvorvidt pengeinstitutterne kunne klare opgaven. Vi kunne jo se allerede dengang, at det ville være meget bedre, hvis vi kunne køre hele ordningen ind over pengeinstitutterne. De sagde dengang klart: det kan vi ikke. Nu har vi haft et møde om det i går, og vi har nedsat et udvalg, som skal kortlægge problemerne, der er i det, og så må vi vende tilbage til det. Det er altså ikke noget, der kan laves i morgen, det kan ikke laves næste år, vel næppe heller næste år igen, men så skulle vi også være fremme ved et tidspunkt, hvor der kan blive tale om realiteter.

Men det er en meget, meget stor omlægning, også edb-mæssigt, og jeg vil gerne pege på nogle af problemerne i den forbindelse. Det ene er: kan man nu tvinge borgerne til at have en lønkonto? Kan man tvinge hver enkelt borger i dette land til at have en lønkonto i et pengeinstitut? Det er nemlig nødvendigt, hvis det skal fungere. Det andet problem vedrører løsarbejdere, folk, der kun har lidt beskæftigelse, og hvor det er meget enklere at betale lønnen med det samme. Hvordan får man det ind i systemet?

Et tredje meget stort problem er, at man formentlig ved en sådan omlægning må rykke lønudbetalingerne nogle dage. Jeg tror nok, at de her i folketinget, som har forstand på arbejdspladsproblemer, vil forstå, at alene det, at man siger: nu kan I ikke få jeres ugeløn, eller nu kan I ikke få jeres 14 dages løn til tiden, for nu bliver vi nødt til af hensyn til opgørelsen at rykke udbetalingen f. eks. 3, 4, 5 dage, som der har været talt om, vil nok vække nogen bekymring.